

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἥκουσα φωνὴν ὅπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Έτος ΚΓ"
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1234

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας
12 Μαρτίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Ἄγγουστίνος Ν. Καντιώτης

Κράτα τὴν πίστιν!

«Κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου» (Απ. 3,11)

ΣΗΜΕΡΟΝ, ἀγαπητοί μου, εἶνε λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος ἡμέρα. Εἶνε ἡ ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὸ θρίαμβό της ἐναντίον ὄλων τῶν αἰρέσεων, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τῶν εἰκονομάχων.

Θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς ἔξηγήσω πρῶτον ποιά εἶνε ἡ ἀξία τῆς πίστεώς μας, δεύτερον ποιοί εἶνε οἱ ἔχθροὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ τρίτον τί πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀγίας μας Ὁρθοδοξίας.

Παρακαλῶ προσέξτε τὰ φτωχὰ αὐτὰ λόγια, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ μιὰ καρδιὰ ποὺ πιστεύει.

* * *

● Πρῶτον ἡ ἀξία τῆς πίστεώς μας. Γιὰ νὰ καταλάβουμε, ἀγαπητοί μου, τί εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία, ἀνοίγω τὴν ἱερὰ Ἀποκάλυψι. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης βλέπει στὴν Πάτμο ὄραμα μιὰ Κυριακὴ κι ἀκούει φωνὴ, ποὺ τὸν καλεῖ νὰ γράψῃ σὲ βιβλίο αὐτὰ ποὺ θὰ δῃ. Εἶδε λοιπὸν ἐπτὰ χρυσὲς λυχνίες (=κανδήλια), ἔνα ἐπτακάνδηλο σὰν αὐτὸ ποὺ κρεμᾶμε πάνω ἀπὸ τὴν ὡραία πύλη, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ λάμπῃ καὶ νὰ περιπατῇ «ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν» (Απ. 1,13; 2,1). Τί σημαίνουν οἱ ἐπτὰ λυχνίες; Ἡ ἐπτάφωτος λυχνία, ὅπως ἔξηγεται ὁ Ἰδιος ὁ Ἰωάννης, εἶνε οἱ ἐπτὰ ἐκκλησίες· Ἐφέσου, Σμύρνης, Περγάμου, Θυατείρων, Σάρδεων, Φιλαδελφείας, καὶ Λαοδικείας. Ὁνόματα ἀλησμόνητα πόλεων τῆς Μικρᾶς Ασίας. Ἐκεῖ ὑπῆρχε κλῆρος, λαὸς πιστός, ναοὶ ὡραιότατοι. Αὐτὰ μέχρι τὸ 1922· τότε ἔγινε ἡ καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ασίας καὶ ἔσβησε τὸ ἐπτακάνδηλο.

Γιὰ νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν ἀξία τῆς ὁρθοδόξου πίστεώς μας, ἀπ' ὅλα ὅσα γράφει ὁ Κύριος στὶς ἐπτὰ ἐκκλησίες ὑπενθυμίζω τὰ λόγια του πρὸς τὴν ἐκκλησία τῆς Φιλαδελφείας· «**Κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου**» (Απ. 3,11). Κράτησε σφιχτὰ αὐτὸ ποὺ ἔχεις, εἶνε πολύτιμο· μὴν τὸ χάσης. Αὐτὴ εἶνε

ἡ συμβουλὴ τοῦ ἀγίου Πνεύματος σὲ ὅλους μας· νὰ μὴ χάσουμε τὸν πολύτιμο θησαυρό μας, ποὺ εἶνε ἡ ὁρθοδόξος πίστις. «Οσα δηλαδὴ δίδαξε ὁ Χριστός, κήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, παρέδωσαν οἱ διδάσκαλοι, καὶ διατύπωσαν οἱ πατέρες στὶς τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς Συνόδους. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀτίμητος θησαυρός μας.

‘Ο Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἔλεγε τὸ ἔξης. Κάποιος ἔμπορος σὲ ὅλη του τὴν ζωὴν εἶχε τὴ μανία ν' ἀγοράζῃ πολύτιμα πετράδια. Στὸ τέλος μάζεψε πολλά, διαφόρων χρωμάτων καὶ μεγεθῶν, καὶ τὰ εἶχε μέσα σ' ἔναν τορβᾶ. Τοῦ πέρασε ὅμως ἡ ὑποψία· ‘Αραγε τὰ πετράδια μου εἶνε ἀληθινά, ἢ μήπως εἶνε ψεύτικα;... Πήγε σὲ κάποιον εἰδικὸν καὶ τὸν παρακάλεσε σὰ τοῦ πῆ τι ἀξία ἔχουν. Ὁ σαράφης τὰ ἔξετασε ἔνα πρὸς ἔνα καὶ τοῦ λέει· Κρῆμα στὸν κόπο σου· ὅλα εἶνε κάλπικα, ψεύτικα· σὲ γελάσανε. ‘Ενα μόνο ἔχει μεγάλη ἀξία, τοῦτο τὸ μικρό. Αὐτὸ ἀξίζει παραπάνω ἀπ' ὅλα, εἶνε **τὸ διαμάντι...**’ Επιστρέφοντας ἥθελε στὸ δρόμο νὰ δοκιμάσῃ. Συναντᾷ ἔνα τυφλό· ἀγγίζει τὸ διαμάντι στὸ μάτι του, καὶ ὁ τυφλὸς βλέπει. Βρίσκει ἔναν κωφάλαλο· ἀγγίζει τὸ διαμάντι, ἀρχισε νὰ μιλᾷ. Βλέπει ἔνα κουτσό· τὸν ἀγγίζει, σηκώθηκε. Βρίσκει ἔνα γέρο· τὸν ἀγγίζει, καὶ γίνεται νέος. Τέλος συναντᾷ κ' ἔνα νεκρό· μόλις τὸν ἀγγίξε, ὁ νεκρὸς ἀναστήθηκε. «Κύριε, ἐλέησον! Ἄλλθεια αὐτὸ τὸ διαμάντι ἔχει τὴν ἀξία!».

“Ἐτσι μιλοῦσε ὁ ἄγιος Κοσμᾶς. Ποιός εἶνε ὁ ἔμπορος, ποιά εἶνε τὰ ψεύτικα πετράδια, καὶ ποιό εἶνε τὸ διαμάντι; Είστε ἔξυπνοι καὶ καταλαβαίνετε. Ἐμποροὶ εἴμεθα ὅλοι· «ἀγοράζουμε» καὶ μαζεύουμε διάφορα πράγματα, μὰ αὐτὰ εἶνε πετράδια ψεύτικα. Ἡ ἡ ζωὴ μας εἶνε μιὰ συλλογὴ πετραδιῶν. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ ξεγελοῦν τὸν κόσμο, ἔνα εἶνε γνήσιο· ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁρθοδοξία. Αὐτὸς εἶνε τὸ διαμάντι ποὺ ἀξίζει, τ' ἄλλα εἶνε γιὰ τὸ ρέμα. “Ο-

πως λοιπόν τὸ διαμάντι τὸ φυλᾶς, ἔτσι πρέπει νὰ φυλάξῃς καὶ τὴν ὄρθοδοξο πίστην.

● Νὰ τὴν φυλάξῃς, διότι ἡ Ὁρθοδοξία ἀπειλεῖται. Ποιοί εἶνε οἱ ἔχθροὶ τῆς ὄρθοδοξού πίστεως σήμερα: ἔνα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, ἔξι.

1. Πρῶτοι ἔχθροὶ εἶνε οἱ χιλιασταί, οἱ ψευδομάρτυρες τοῦ Ἱεχωθᾶ. Αὔτοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις εἶνε καὶ εἰκονομάχοι. Εἰκόνα δὲν προσκυνοῦν, σταυρὸ δὲν κάνουν. Κουβέντιασα μὲ χιλιαστή ἔχουν φανατισμό. Εἶνε ὅμως καὶ τὰ δολλάρια τὰ ἄτιμα, ποὺ σκορπάνε οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴν σφηγκοφωλιὰ τοῦ Μπρούκλιν. Δελεάζουν ἀφελεῖς καὶ μὲ τὶς ἐπιδρομές τους μᾶς κλέβουν τὴν ὄρθοδοξο πίστην. Φτάνει ἔνας χιλιαστής νὰ μαγαρίσῃ ὀλόκληρη περιφέρεια εἶνε σὰν ψωριασμένο πρόβατο σὲ κοπάδι.

2. Ἀλλοὶ ἔχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἶνε οἱ μασόνοι. Αὔτοὶ εἶνε μορφωμένοι, ἐπιστήμονες, κατέχουν ἀξιώματα. Ἐπηρεάζουν τὴν κοινωνική, ἡθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου. "Εχουμε τοὺς περισσοτέρους μασόνους στὰ Βαλκάνια. Οἱ μασόνοι δὲν πιστεύουν στὴν ἀγία Τριάδα, δὲν προσκυνοῦν τὸν τίμιο σταυρό. Σύμβολα ἔχουν τὸ τρίγωνο καὶ τὴν πεντάλφα. Ὑπογράφουν προσθέτοντας τρεῖς τελεῖες. Κάποτε εἶδα τέτοια ύπογραφή κατάλαβα..."

3. Τρίτος ἔχθρος εἶνε οἱ λεγόμενοι ἀντθεντισταὶ ἢ σαθθατισταί. Αὔτοὶ καταργοῦν τὴν Κυριακή δὲν τὴν τιμοῦν. Ἡμέρα ἀργίας ἔχουν τὸ Σάββατο (σὰν τοὺς Ἐθραίους) γι' αὐτὸς λέγονται καὶ σαθθατισταί.

4. Ἐπικίνδυνοι εἶνε οἱ πεντηκοστιανοί. Αὔτοὶ παίρνουν γομμολάστιχα καὶ σθήνουν ὄλες τὶς γιορτές. Κρατοῦν τὴν Πεντηκοστή, καὶ νομίζουν ὅτι τιμοῦν τὸ ἄγιο Πνεῦμα.

5. Πέρα ἀπὸ τὸ πλήθος τὶς αἰρέσεις τοῦ χριστιανισμοῦ, δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε ἔναν ἄλλο ἔχθρο: εἶνε οἱ μωαμεθανοὶ ἢ ὁθωμανοὶ ἢ μουσουλμᾶνοι, τὸ Ἰσλάμ. Εἶνε οἱ Τούρκοι, οἱ Ἀραβεῖς, οἱ Αίγυπτοι καὶ ἄλλοι λαοὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ ὁθωμανοὶ πιστεύουν στὸ Κοράνιο. Εἶνε 500 - 600 ἑκατομμύρια. Νὰ τὸ ξέρετε, στὰ χρόνια μας ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος εἶνε αὐτός. Σπουδάζουν τὴν θεολογία τοῦ Κορανίου καὶ μετὰ σκορποῦν σ' ὅλο τὸν κόσμο γιὰ νὰ χτίσουν τζαμιά. Ἐγὼ θὰ πεθάνω, ἀλλὰ θυμηθῆτε τὸ λόγο μου· θά ῥθουν καὶ στὴν πατρίδα μας νὰ χτίσουν στὴν Ἀθήνα τζαμί, ὅπως στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι, στὸ Βερολίνο καὶ ἄλλοι. Αὔτοὶ ἔχουν ζῆλο, ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε. Τὸ παιδάκι σας βέβαια θέλετε νὰ γίνη μηχανικὸς γιατρὸς δικηγόρος ἀξιωματικός, ὅχι ὅμως κληρικός. Μανάδες ποὺ μ' ἀκοῦτε: ἂν ἀγαπᾶτε Ἑλλάδα καὶ Ὁρθοδοξία,

δῶστε ἔνα παιδί σας στὸ Θεό! Καταλάβατε; Δὲ σᾶς εἴπα ἀκόμη τίποτα.

6. Ὁ χειρότερος ἔχθρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν εἴνε οὕτε ὁ χιλιαστής, οὕτε ὁ μασόνος, οὕτε ὁ ἰσλαμιστής. Ποιός είνε; "Ἄχ, —μοῦ ῥχεται νὰ κλάψω— εἴμεθα ἐμεῖς οἱ ὄρθοδοξοι Χριστιανοί!" Ἐνῷ ἔχουμε θρησκεία διαμάντι, οὕτε τὴν ἐκτιμοῦμε οὕτε τὴν ζοῦμε μὲ συνέπεια. "Ἐπρεπε νὰ εἴμεθα τὸ ἀλάτι, τὸ φῶς, τὸ παράδειγμα· νὰ θλέπουν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ ἐλκύωνται στὴν Ἐκκλησία. "Αλλοτε οἱ Χριστιανοὶ ἔλαμπαν, καὶ οἱ ἄθεοι ἐγίνοντο πιστοί· τώρα καὶ οἱ πιστοὶ κλονίζονται ἀπὸ τὰ κακὰ παραδείγματα καὶ χάνουν τὴν πίστη τους. Καὶ τὴν εὐθύνη τὴ φέρουμε ἐμεῖς. Ἰδίως οἱ κληρικοί.

● Καὶ ἐρχόμεθα στὸ τρίτο σημεῖο· τί πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ τὴν ύπεράσπιση τῆς ἀγίας μας Ὁρθοδοξίας; Ἀπαντῶ πάλι μ' ἔνα παράδειγμα.

Ο ἄγιος Κοσμᾶς είχε μαθητὴ ἔνα τσοπάνο τῆς Πίνδου ποὺ ἔγινε μοναχός. Λεγόταν Δημήτριος. Αὔτος είχε πάντα στὸν κόρφο του μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας, πήγαινε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ δίδασκε τὸ εὔαγγέλιο. Οἱ Τούρκοι τὸν ὠδήγησαν μπροστὰ στὸν κατῆ. Προσπάθησαν νὰ τοῦ ἀποστάσουν αὐτὸς ποὺ κρατοῦσε στὸ στῆθος, μὰ τὰ χέρια του εἶχαν κολλήσει στὸ εἰκόνισμα καὶ δὲν ἔκολλούσαν. Τέλος τί τοῦ ἔκαναν; "Ενα μαρτύριο σπάνιο· τὸ περιγράφει ἔνας Γάλλος ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ, ὁ Πουκεβίλ. Τὸν καταδίκασαν νὰ πεθάνῃ χτιστός! Τὸν ἔχτισαν ὡς τὸ λαιμό, μόνο τὸ κεφάλι του ἄφησαν ἀπ' ἔξω. "Εζησε δέκα μέρες· εξεψύχησε ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Αὔτη ἦταν ἡ φυλή μας, αὐτὴ εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία. Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι στὶς ἡμέρες μας τὸ ιερὸς πῦρ ἔσθησε. Ή κανδήλα τρεμοσθήνει, ἀλλὰ καίει. Ἡρθε ἔνας Χριστιανὸς καὶ ἔκλαιγε. —Τί σοῦ συνέθη; —Πέθανε ἡ μάνα μου. —Πόσων ἐτῶν; —87. Εἶμαι ἀπὸ τὴ Γάγγρα. "Ημουν ἐνὸς ἔτους παιδὶ ὅταν χτύπησε ἡ καμπάνα νεκρικὰ καὶ μᾶς ἔδωσαν διορία γιὰ νὰ φύγουμε. Μὲ πῆρε ἡ μάνα στὴν ἀγκαλιά, μ' ἔφερε στὴν Ἑλλάδα. Μ' ἔμαθε νά μαι Χριστιανὸς καὶ Ἑλληνας. Καὶ πρὶν πεθάνη εἶπε: «Παιδί μου, φεύγω. Καλὴ ἀντάμωσι. Κράτησε τὴν πίστη!». Τὰ ἴδια λόγια ποὺ ἔγραψε ὁ Ιωάννης ὁ εὐαγγελιστής.

* * *

Αὔτὸς τὸ ἐπτακάνδηλο, ἀδέρφια μου, τὴν ἀθάνατη Ὁρθοδοξία, νὰ τὴν κρατήσουμε, εἰς πεῖσμα τῶν δαιμόνων, τῶν χιλιαστῶν, τῶν μασόνων, καὶ ὄλων τῶν ἀθέων. Ὡ πατρίδα μου, κράτησε τὴν πίστη σου: «**κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάθη τὸν στέφανόν σου**»· ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αύγουστίνος